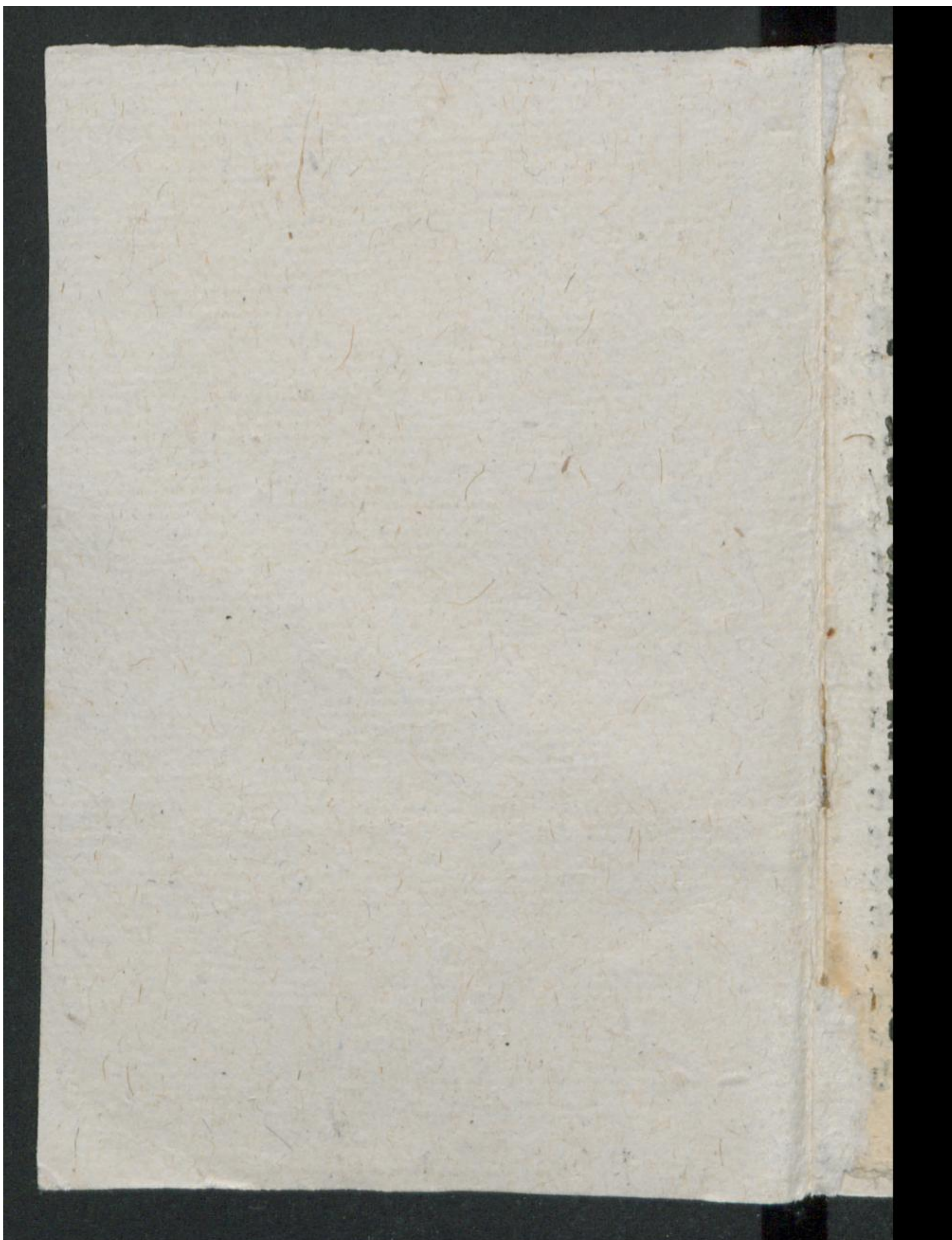

29

Waerachtich ende genoech-lijc discours/ hoe dat wy door Godes ghenaden/ aen de Nederlandtsche Vrede-handel zijn ghecomen.

TEn is niet langhe geleden dat S. Peter worde op S. Marcus seer verstoort/ eñ gaf hem een dapper oorslach met sijn oude sweert. Maer dewijle S. Marcus dien slach met sijn Euangelie-boec af caetse/ also dat het hem weynich beseerden / so worde S. Peter noch veel heftiger/ eñ outboodt stracx sijne Broeder S. Jacob de groote/ die nu en supmde/ maer quam datelijc aenloopen met een dicke staff in sijne handt/ als een Knodse/ eñ was geharnast van boven tot benedẽ toe/ met frape eñ schoone Schulpẽ/ behalvẽ sijn eene schouder die half ontblooten was/ door diẽ hy onlancx etlijc vã sijn beste Schulpẽ met schaeckẽ heeft verlorẽ/ daer hy groote rou om draecht.

S.

So was S. Peter om sijn Broeders
comste seer blijde eñ creech moet;daer
om trock hy sijn beyde sweerdē vā leer/
eñ liet dē Marcus wetē/hy moest pla-
cebo singē sonder langer te beydē /oft
het was om sijn beyde oorē gedaē / dā
souden Coor-clerckē met hem geckē/
eñ hietē Malcus. Neen sprac S. Ja-
cob nu eñ latē hē daer met niet vry/
S. P. Macta & comede, ende liet sijn
broodse sien. Want sijn hope was dat
S. Peter soude S. Marcus naem
uyt dē Almanach crappen/ eñ stellē S.
Jacob in de plaets/ so creech hy twee
heylige dagen int Jaer. Maer ten is
niet goet sonder dē Weert te rekenen.
Want doe sy meendē dat sy met haer
saken sir gingen/so heefter een groote
Haē seer yselijc getrapet. Waer door
sy wordē ontstelt dat S. Peter beyde
sijn sweerden liet vallē/eñ worde wee-
moedich/denckende oft hy sijne Heere
noch eenmael hadde versaect. S. Ja-
cob

cob desghelijcx beefde/ eñ sach rontom
heer na sijn Schulpẽ/ eñ hadde hy niet
toegesiẽ hẽ soude 9. oft 10. Schulpen
te gelijc ontvallẽ zijn. Dan soude sijn
eene schouder gants bloot gestaẽ heb-
ben. Eñ stracx daer op quam hem die
tijdinge hoe dat die Zeehanẽ/ die hem
sijn moeye Schulpẽ ontschaect hebbẽ/
haer gereet maecte om noch een cans
tegens hẽ te wagen. Och S. P. (sprac
hy) hoe seer bẽ ic becommert voor mijn
goudẽ Schulpẽ/ daer mede ic de beste
mirakelẽ cã doẽ. Want mẽ secht dat sy
nu wat meer willẽ bedrijven als In-
diaensche Notẽ craeckẽ. Daer benevẽ
vreese ic grootelijcx/ so die groote Haẽ
noch eens quam te crayen/ dat ick veel
Schulpẽ / die alreets los hangen/ ver-
liesen sal. Eñ wie weet wat die ander
int noorden noch int sin heeft / al ist
schoon dat hy hem stille hout/ eñ neemt
sijn gemack met zijne Ingelẽ/ mẽ weet
nochtans dat hy die Zeehanen goedt
gunstich is. Ick mercke wel seyde S.

Peter dat Samsons macht ons niet
kan helpen/die hoop is te groot/maer
Samsō heeft eertijts sijn leet met Vos-
sen gewrokē/die droegē t'vyer in harē
swantz. So laet ons nu Vrede maken
eer de Haen noch meer craeyet/ick met
S. Marcus/ eñ du met die anderen/al
souden wy haer voor dit mael al haere
wille toegeven. Het Schip moet eens
op een ander boech seylé. Men moetse
van malcanderē scheyden. Daerentus-
schē om dat dijne reyse niet heel te ver-
geefs sal zijn: Siet over dat geberchte
legt eē schoō dal eñ valleye/die schencke
ic dy/eñ so die Vrē eñ Beerē dy moch-
te verhinderē/ so helpt eerst dijne swa-
ger Philibert om de sleutel van t'wout
te winnē/die hē eñ my so lāge tijt heeft
geplaecht. Fiatur, fiatur antwoorde S.
Jacob / Jck hebbet verstant al wech.
Corts daer nae hoorde men een grove sta-
melde stemme/sprekende opt Gergoens:
Al op al ope kes tu ton
al ee al ee try onna.

s nie
n maer
t Vos-
hare
naken
k met
ren/al
haere
eens
oetse
ntus=
ver-
rchte
nckie
och-
wa-
nout
eeft
S.
rch.
sta-